

Nr 1169

Av fru **Ryding** och fru **Marklund**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 25, angående musik- och dansutbildning m. m.*

I proposition nr 25/1970 föreslås att riksdagen fattar principbeslut om en särskild utbildningslinje i musik inom den del av skolväsendet som hittills benämnts mellanskolan och av den högre musikutbildningens uppgifter och struktur. Propositionen bygger till stora delar på 1965 års musikutbildningskommittés betänkanden Musikutbildning i Sverige I (SOU 1968: 15) och II (SOU 1968: 49).

När det gäller skolans obligatoriska musikundervisning förekommer ämnet musik enligt gymnasiets läroplan som obligatoriskt valämne samt som frivilligt tillval i klassundervisningen, i kombination med teckningsämnet. Enligt vårt förmenande är det inte helt lyckligt att ställa ämnet musik som alternativ till ett annat ämne, eftersom det är värdefullt för elever i de åldersklasser det här gäller att ha möjligheter till emotionell utveckling och personlighetsförverkligande. Ämnet musik borde alltså för både fackskolan och gymnasiet integreras som ett obligatoriskt ämne.

Det är önskvärt med en ökad yrkesutbildning i musik. Redan i nuläget är bristen på behöriga musikpedagoger på alla områden av musikpedagogisk verksamhet närmast katastrofal. När det gäller utbildningen av musikpedagoger och musiklärare borde i deras fackliga undervisning självklart ingå ämnena samhällskunskap, sociologi och konsthistoria.

Vid utbildning av instrumentalister, sångare och korister föreslås att de nuvarande specialklasserna vid musikhögskolan kallas instrument- och solosångklasser. Utbildningstiden föreslås normalt bli fyra år. För solistdiplom erfordras ytterligare två års studier. Med tanke på den höga internationella standarden på det solistiska området och i betraktande av att vår tids musik både i notation och exekution skiljer sig totalt från den tidigare traditionen, torde en påbyggnad av två år på orkestermusikerns utbildning till solistdiplomet vara klart underdimensionerad. Vår musikmiljö befinner sig f. n. i en mycket snabb omdaning som kräver en ganska omfattande komplettering av de traditionella utbildningsformerna för konsertande musiker. Den nya musikens krav borde på ett markantare sätt komma till synes också inom den instrumentala och den vokala delen av utbildningen. Praktisk och teoretisk information om modern spelpraxis bör ges på ett så tidigt stadium av undervisningen som möjligt. Men det krävs även

ett levande samband mellan undervisningssituationen och den marknad och yrkesmiljö studierna syftar till. Eftersom musikerna i allt större utsträckning kommer att tas i anspråk för kontaktskapande verksamhet i musiklivet borde musikerutbildningen anpassas därefter. Studier i pedagogik, psykologi men även i samhällskunskap, konsthistoria och diktion borde därvidlag vara ofrånkomliga.

- Med hänvisning till ovan framlagda motiveringar hemställer vi,
- att riksdagen vid behandling av proposition 25/1970 måtte förorda
 - att ämnet musik i både fackskolan och gymnasiet integreras som ett obligatoriskt ämne i undervisningen;
 - att utbildningen av musikpedagoger och musiklejare intensifieras och att ämnena samhällskunskap, sociologi och konsthistoria må ingå i studieplanen;
 - att solistutbildningen utökas med minst ett år och att det i läroplanen tas större hänsyn till den nya musikens krav samt att studier i pedagogik, psykologi, samhällskunskap, konsthistoria och muntlig framställning blir obligatoriska.

Stockholm i mars 1970

Gunvor Ryding (vpk)

Eivor Marklund (vpk)

Nr 1170

Av herr **Börjesson** i Glömminge m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 41, angående stimulansåtgärder för textil- och konfektionsindustrierna samt den manuellt arbetande glasindustrin.

(Lika lydande med motion nr 1012 i Första kammaren)

Stockholm den 17 mars 1970

Fritz Börjesson (cp)
i Glömminge

Sven Johansson (cp)
i Skärstad

Anders Dahlgren (cp)

Rune Gustavsson (cp)
i Alvesta

Bertil Johansson (cp)
i Växjö
